

den er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Straffelovens § 222 og §§ 224 og 225, jf. § 222 (kønslig omgængelse med barn under 15 år), opfylder kravet i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, om en strafferamme på mindst 6 års fængsel. Det samme gælder straffelovens § 235, stk. 1 (udbredelse af børnepornografi), hvis der foreligger særligt skærpene omstændigheder.

De foreslåede henvisninger til disse straffelovsbestemmelser i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, indebærer, at der vil kunne ske varetægtsfængsling ved særligt bestyrket mistanke om overtrædelse heraf, selv om der ikke kan forventes en langvarig fængselsstraf (fængsel i 8-10 måneder og derover), sådan som det efter retspraksis kræves ved varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1.

Straffelovens § 218, stk. 1, og §§ 224 og 225, jf. § 218, stk. 1 (kønslig omgængelse ved udnyttelse af sindssygdом eller mental retardering), og § 232 (blufærdighedskrænkelse) opfylder ikke kravet i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, om en strafferamme på mindst 6 års fængsel. Det samme gælder straffelovens § 235, stk. 1 (udbredelse af børnepornografi), hvis der ikke foreligger særligt skærpene omstændigheder.

De foreslåede henvisninger til disse straffelovsbestemmelser i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, indebærer, at der som noget nyt vil kunne ske varetægtsfængsling af hensyn til retshåndhævelsen ved særligt bestyrket mistanke om overtrædelse heraf.

I øvrigt videreføres de gældende betingelser for retshåndhævelsesarrest efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, uden ændringer.

Kravet om særligt bestyrket mistanke er således uændret, og der skal ligesom efter den gældende § 762, stk. 2, nr. 2, kunne forventes en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage. Endelig er det fortsat en betingelse, at hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Kravet om særligt bestyrket mistanke er udtryk for, at der skal være en meget høj grad af sandsynlighed for, at sigtede er skyldig. I sager om seksuelle krænkelse, hvor der ikke er andre vidner end forurettede, er der grund til, at retten i det enkelte tilfælde nøje overvejer, om kravet om en særligt bestyrket mistanke er opfyldt forud for en domfældelse i første instans. Det er imidlertid ikke udelukket, at en særligt bestyrket mistanke antages at foreligge, selv om der ikke er andre væsentlige vidner end forurettede. Efter en

domfældelse vil kravet om særligt bestyrket mistanke i almindelighed være opfyldt.

Med hensyn til den forventede straf skal retten skønne over, om sigtede i tilfælde af domfældelse kan forventes idømt en straf på mindst 60 dages ubetinget fængsel. Ved varetægtsfængsling efter dom, jf. retsplejelovens § 769, vil det umiddelbart som følge af den idømte straf kunne konstateres, om kravet om mindst 60 dages ubetinget fængsel er opfyldt.

Ved vurderingen af, om hensynet til retshåndhævelsen kræver, at sigtede ikke er på fri fod, må der navnlig lægges vægt på oplysningerne om forholdets karakter og grovhed.

Med hensyn til sager om straffelovens § 222, herunder jf. §§ 224 og 225, om *kønslig omgængelse med barn under 15 år* bemærkes, at der inden for straffebestemmelsens anvendelsesområde forekommer en række sager, hvor strafniveauet ligger under det, som giver adgang til retshåndhævelsesarrest efter den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, men hvor der må siges at være tale om alvorlige overgreb mod børn. Lovforslaget tager med hensyn til straffelovens § 222 sigte på overtrædelser, hvor straffen kan forventes at blive fængsel i navnlig 3-5 måneder og derover, og hvor det efter en konkret vurdering af forholdets grovhed må anses for stødende for retsfølelsen, at sigtede er på fri fod. Der tænkes herved på overgreb, der er hensynsløse og stødende i en sådan grad, at de kan sidestilles med de voldshandlinger, der kan begrunde retshåndhævelsesarrest efter den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2.

I sådanne sager vil retshåndhævelsesarrest efter lovforslaget navnlig kunne komme på tale, hvis der er tale om seksuelt misbrug af et mindre barn (dvs. et barn under 12 år), herunder i en familierelation. Derimod vil der normalt ikke være grundlag for retshåndhævelsesarrest, hvis der er tale om kæresteforhold eller lignende.

Med hensyn til sager om straffelovens § 232 om *blufærdighedskrænkelse* begået over for et barn under 15 år vil retshåndhævelsesarrest efter lovforslaget kunne komme på tale, hvis forholdet ligger tæt op ad anden kønslig omgængelse end samleje. Bestemmelser om retshåndhævelsesarrest i sager om blufærdighedskrænkelse tiltænkes således alene et snævert anvendelsesområde. Sigtet er at sikre, at tilfælde på grænseområdet mellem straffelovens §§ 224 og 225 og § 232 ikke falder uden for forslaget om en udvidet adgang til retshåndhævelsesarrest ved overgreb mod børn under 15 år, blot fordi overgrebet alene er strafbart efter § 232. Det forudsættes imidlertid, at rets-